

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 12 май
2022 г. — E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Дело C-322/22)

(2022/C 359/24)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.

Ответник: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Преюдициален въпрос

Противоречи ли на принципите на ефективност, на лоялно сътрудничество и на равностойност, отразени в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз [...], или на който и да било друг релевантен принцип, предвиден в правото на Съюза, национална правна уредба като член 78, параграф 5, точки 1 и 2 от Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Закон от 29 август 1997 г. — Данъчен кодекс, консолидиран текст. Dz.U., 2012 г., позиция 749, изменен), в която се предвижда, че лихви върху надвнесения данък, удържан от платец в противоречие с правото на Съюза, не се дължат на данъчнозадълженото лице за периода след изтичането на 30 дни, считано от деня на публикуване в Официален вестник на решението на Съда на Европейския съюз, с което се установява, че удържането на данъка противоречи на общностното право, ако искането за установяване на това надвнесение е подадено от данъчнозадълженото лице след този срок, а разпоредбите от националното право относно удържането на данъка продължават да противоречат на правото на Съюза въпреки постановеното решение от Съда на Европейския съюз от 10 април 2014 г., C-190/12 (ECLI:EU:C:2014:249)?

Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Испания),
постъпило на 17 май 2022 г. — KT/Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Дело C-331/22)

(2022/C 359/25)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: KT

Ответник: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Преюдициални въпроси

1) Закон 20/2021 предвижда като единствена санкционна мярка обявяването на процедури за подбор и обезщетение само за пострадалите от злоупотреба лица, които не преминават успешно процедурите за подбор. Нарушава ли посоченият закон клауза 5 от Рамковото споразумение към Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾, като не санкционира злоупотребите спрямо срочно наети служители в публичната администрация, преминали успешно процедурите за подбор, при положение че във всички случаи е необходима санкция, а успешното преминаване на процедурите за подбор не е санкционна мярка, отговаряща на изискванията на Директивата, както постановява Съдът на Европейския съюз в свое определение от 2 юни 2021 г., дело C-103/19 ⁽²⁾?

- 2) Ако отговорът на предходния въпрос е утвърдителен и Закон 20/2021 не предвижда други ефективни мерки за санкциониране на злоупотребата с използването на последователно сключени или продължени срочни трудови договори, липсата на правна уредба, предвиждаща преобразуване в безсрочен трудов договор на последователно сключени или продължени срочни трудови договори нарушава ли клауза 5 от Рамковото споразумение към Директива 1999/70/ЕО, както постановява Съдът на Европейския съюз в свое определение от 30 септември 2020 г., дело C-135/20^(?)?
- 3) Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) е установил в свои решения № 1425/2018 и № 1426/2018 от 26 септември 2018 г. съдебна практика, потвърдена с решение № 1534/2021 от 20 декември 2021 г., съгласно която мярката, която трябва да се постанови при злоупотреба със срочни трудови договори, може да се състои просто в запазване на трудовото правоотношение на пострадалия от злоупотреба със срочни трудови договори служител в публичната администрация, докато администрацията работодател установи дали съществува структурна необходимост и обяви съответните процедури за подбор — като в тях могат да участват кандидати, които не са пострадали от злоупотреба със срочни трудови договори — за попълване на длъжността от служители в публичната администрация на безсрочен трудов договор или от държавни служители с безсрочно служебно правоотношение. Нарушава ли посочената съдебна практика клауза 5 от Рамковото споразумение към Директива 1999/70/ЕО, при положение че обявяването на открита процедура за подбор и успешното преминаване на процедурата за подбор не е санкционна мярка, отговаряща на изискванията на директивата, както постановява Съдът на Европейския съюз в свое определение от 2 юни 2021 г., дело C-103/19?
- 4) Ако отговорът на предходния въпрос е утвърдителен и практиката на Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) не предвижда други ефективни мерки за санкциониране на злоупотребата с използването на последователно сключени или продължени срочни трудови договори, липсата на съдебна практика, установяваща преобразуване в безсрочен трудов договор на последователно сключени или продължени срочни трудови договори нарушава ли клауза 5 от Рамковото споразумение към Директива 1999/70/ЕО, както постановява Съдът на Европейския съюз в свое определение от 30 септември 2020 г., дело C-135/20?
- 5) Ако приетото законодателство за транспониране на клауза 5 от Рамковото споразумение към Директива 1999/70/ЕО нарушава правото на Общността, като не предвижда конкретна санкционна мярка, с която да се гарантира изпълнението на целите на посочената общностна правна уредба и да се сложи край на назначаването на служители в публичната администрация на срочни трудови договори,

трябва ли националните юрисдикции да постановят преобразуване на срочно правоотношение, при което е налице злоупотреба, в безсрочно правоотношение, различно от това на държавен служител с безсрочно служебно правоотношение, но осигуряващо постоянна заетост на пострадалото от злоупотребата лице, за да се избегне възможността злоупотребата да остане несанкционирана и да се подкопаят целите на клауза 5 от Споразумението, дори ако такова преобразуване не е предвидено в националната правна уредба, при условие че срочното правоотношение е предшествано от открита процедура за подбор при спазване на принципите на равенство, на признаване на заслугите и на способностите?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ EU:C:2021:460.

⁽³⁾ EU:C:2020:760.

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 24 май 2022 г. — Cofidis/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-340/22)

(2022/C 359/26)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cofidis